

YTTRANDE

2010-02-26

Ert datum

Ert Dnr

2009-11-19

C2009/85

registrator@chalmers.se

Omstart EDIT

Sveriges Ingenjörer vill inleda med att säga att vi ser positivt på Chalmers ambition att genomföra ett försök att förena utbildningarna till civil- och högskoleingenjör i ett sammanhang.

Det är alldeles uppenbart att ett fundamentalt problem för genomförandet är det faktum att civil- och högskoleingenjörsutbildningarna styrs av två separata examensordningar, som i princip inte är konstruerade för att bedriva utbildningarna gemensamt. De har vardera sin särart, som avspeglar sig både i utbildningarnas utformning vad avser bredd och djup, men också i motiven hos de studenter som söker sig till dem.

Att mot den bakgrunden försöka förena de två utbildningarna, med en sammanhållen studentgrupp och utan att sudda ut eller blanda samman dem till innehåll och karaktär, är ingen lätt uppgift.

Allt detta stämmer självfallet till eftertanke. Likafullt menar vi att detta är en ansträngning som är värd att göras. Frågan om och hur de två ingenjörsutbildningarna förhåller sig – eller bör förhålla sig – till varandra har aktualiserats gång efter annan, och kanske särskilt i samband med det svenska utbildningssystemets anpassning till Bologna-processen.

Dåvarande Civilingenjörsförbundet (CF) förordade i sitt yttrande över *Högre utbildning i utveckling* (Ds 2004:2) att modellen med två självständiga utbildningar skulle behållas, och motiverade sin ståndpunkt som följer:

”För att nå en enkel och tydlig lösning, framstår dock en tvåstegsmodell som den kanske enda framkomliga vägen. Det för oss emellertid tillbaka till den ståndpunkt vi redogjorde för inledningsvis: Ett system i två nivåer som även omfattar ingenjörsutbildningarna kan inte skapas genom ett penndrag. För att

ha framtiden för sig, kräver en sådan modell att konsekvenserna för just dessa utbildningar studeras och diskuteras ingående.”

Sedan dess har förvisso vattnet fortsatt att rinna under bron, men vi vill knyta an till detta just för att Chalmers hittills har bedrivit projektet utan att blunda för de olika typer av svårigheter som bevisligen måste hanteras, liksom för de potentiella effekter den föreslagna utformningen kan ha i såväl positiv som negativ riktning.

Vi menar att de erfarenheter som kan dras av EDIT-projektet kan bidra till att lämna svar på frågan om och i vilken utsträckning utbildningarna till civil- och högskoleingenjör kan förenas. För tydlighet skull vill vi understryka att vi ser det som angeläget att detta kommer till stånd med bibehållande av respektive utbildnings särart.

En relevant fråga är självfallet också: Om försöket faller väl ut, betyder det att Sveriges Ingenjörer anser att denna lösning bör upphöjas till norm? Inte nödvändigtvis, med tanke på de skillnader som idag följer av examensordningens krav. En värdering av de för- och nackdelar som en förändring av det här slaget ofrånkomligen medför kan utfalla på annat sätt, för andra program och på andra högskolor.

Det kan synas olyckligt att skapa ytterligare otydligheter i utbildningsgången för civil- och högskoleingenjörer, men – återigen – vi menar att det finns all anledning att bejaka ett försök att pröva även den väg som EDIT-projektet stakar ut.

SVERIGES INGENJÖRER

Peter Larsson
Samhällspolitisk direktör

Olle Dahlberg
Utredare